

[Sønderby]

tigt vi skal anvende dem, er det, der skaber diskussionen. Vi får altså muligheder med det beslutningsforslag, regeringspartierne har fremsat, for i udvalget at tage de forskellige punkter op, også de punkter, som vi ikke har fået tid til at snakke om i den korte tid, der har været her.

Handelsgødningen har spillet en meget stor rolle i denne debat for samtlige ordførere. Nogle snakker om afgift og siger, at det er dér, vi må tage fat. Jeg vil gerne takke fru Lone Dybkjær, fordi hun sagde, så vidt jeg fik noteret det ned, at staldgødningen, naturgødningen, var nogenlunde på plads, men handelsgødningen var ikke på plads. Hvis man har fulgt de seneste dages debat, bl.a. EF-forhandlingerne, så ved man, at det ser ud til, at kornprisen falder. Handelsgødningen stiger 20 pct. Sjællandske landmænd har startet en markstyring, og senere er det kommet til Jylland. Denne markstyring koster op til 5.000 kr. for en ejendom og begrænser forbruget af handelsgødning. Den er forholdsvis ny, men den breder sig og er kommet helt over på min egn, hvor man beregner, hvor meget økonomi der er i det. Når kornprisen falder og handelsgødningen stiger, så vil der helt automatisk blive et mindre forbrug af kunstgødning, uanset om man pålægger afgifter, eller hvad man ellers spekulerer på.

Hr. Gade var inde på økologisk landbrug. Det lyder vældig skønt, og venstre har ikke det mindste imod økologisk landbrug. Vi siger bare, at økologisk landbrug vil betyde, at varepriserne stiger. Så skal hr. Gade sammen med Forbrugerrådet og alle andre betale mere for varerne. Ellers må man købe dem i udlandet, ligesom man gør med buræg, men det er en anden sag. Økologisk landbrug vil naturligt – fordi arbejdskraften er den samme – koste flere penge og give mindre eksport og færre arbejdspladser, men det accepterer man i den anden side af folketinget. Det skal man have med i den vurdering, man foretager.

Jeg vil gerne sige til hr. Heinesen, at strammere regler på husdyrbrugsområdet end dem, regeringen har lagt frem og vi har støttet, vil betyde, at man må lukke flere mindre brug. Der har allerede været annoncer om udmugningsanlæg, der er til salg på grund af skræppe miljøkrav. Det kan selvfølgelig hjælpe på kvotaordningen med hensyn til mælk,

hvis man får nogle besætninger slået ned, men det vil også ramme de mindre brug, og derfor synes jeg nok, at man skal huske det.

Spørgsmålet om, hvordan det skal betales, håber jeg også vi kan drøfte i udvalget, og jeg sagde, at miljøstøtten jo for størsteparten indtil nu har været anvendt af industrien, men at der nu også er stor søgning fra landbruget. Det bevirker, at de penge, som ikke var brugt i november måned til landbruget, allerede var brugt den 1. januar 1985, og at der kan blive behov for et større beløb. I denne forbindelse skulle man måske vurdere, om man kunne sætte beløbsgrænsen ned. I øjeblikket skal der 40.000 kr. til en investering, for at man kan få miljøstøtte. Måske var det en idé – og det kan jeg spørge miljøministeren om – at vi satte beløbsgrænsen ned til 25.000 kr. i 1986 og så forhøjede den løbende, således at den i 1987 kom op på 30.000 kr., i 1988 35.000 kr. og så igen 40.000 kr. Det ville animere nogle til at gå i gang med at få løst problemerne i forbindelse med gårdbidraget, altså staldmøddingerne.

Når hr. Heinesen siger, at man ikke vil acceptere markmøddinger, erkender jeg, at der kan være nogle problemer, men nu står der også, som miljøministeren har sagt, at man skulle undersøge det, og jeg må lige gøre opmærksom på, at hr. Heinesens miljøminister, hr. Erik Holst, havde store problemer med gårdmøddinger, hvad angår fluer osv. Det vil jo sige, at hvis man flytter markmøddingerne hjem til gårdene, så får man flueplagen, så får man nogle andre miljøproblemer.

Jeg tror, at debatten her i dag har vist, at vi i udvalget får muligheder for at finde en løsning, som landbruget, som regeringen, og som vi også kan leve med. Det forudsætter en forståelse for de problemer, der er rejst.

(Kort bemærkning).

**Lone Dybkjær (RV):**

Bare for en ordens skyld vil jeg gerne sige til hr. Sønderby, at jeg ikke har sagt, at forslagene vedrørende husdyrgødning og staldgødning var i orden. Jeg sagde derimod, at det hele var temmelig omsonst, hvis ikke vi fik handelsgødningen med, og det er en helt anden sag. Det var hele forudsætningen for det, der var forkert, og dermed blev diskussionen lidt absurd. Den kommer til at tage et